

Crataegus Study Day, Oct. 8, 2017

Cultivars of European *Crataegus* – Past and Present

EIKE JABLONSKI
LTA, dept. horticole & Arboretum
Ettelbruck, Luxembourg

Content

- 1 History of European Hawthorn Cultivars
- 2 Cultivars of *Crataegus laevigata, C.* ×*media* and *C. monogyna*
- 2.1 Note on Taxonomy
- 2.2 Classification by characteristics: Growth
- 2.3 Classification by characteristics: Flowers
- 2.4 Classification by characteristics: Fruits
- 2.5 Classification by characteristics: Leaves
- 3 Cultivars of hybrids with other species
- 4 Lost cultivars
- 5 Conclusions

Oxyacantha sine Spina Alba Flore Pleno.

Crataegus ×media 'Plena'

Munting, A. (1696): Naauwkeurige beschrijving der aardgewassen. I:185, t. 46

XXIII HOOFDSTUK.

HAAGEDOORN.

de namen.

teeling.

Y cen ieder wel bekend, en zeer gemeen Gewas, werd alleen met deezen en geenen anderen Naam in 't Neederlandsch genoemd: in 't Latijn SPINA ACUTA, OXYACANTHA DIOSCORI-DIS, en SPINA ALBA: in het Hoog-

duyifch HAGDORN ! In 't Fransch Aubespine, of ESPINE BLANCHE: In 't Italiaansch Oxiganta.

Hier van zijn mij in haren aart bekend rwee bijzon-

dere foorten, namentlijk t

SPINA ACUTA FLORE SIMPLICT ALBO, of zelve zeer HAAGEDOORN met een witte enkele Bloem ; en SPINA ACUTA FLORE ALBO PLENO, OF HAAGEDOORN met een witte dubbele Bloem; van een zeer schoone aanschouwing, en gevuld op de wijze der dubbele Myrtus-bloem; doch veel aangenamer aan het oog, vermits'er zoo veele bij malkander zijn gevoegd. De eerstemaal zijn ze van zelfs voort en aan den dag gekomen bij Jonker Etzo JARGENS OD MEYMA, Gecommitteerde Raad der Hoog-Eedele Heeren van de ONMELANDEN tuffchen de EEMs en de LAUWERS. Beyde deeze Soorten zijn van dezelve Bouwing en

Waarneeming; doch verschillen een weynig in de Aan-

Oxyacantha sine Spina Alba Flore Pleno.

Crataeaus ×media 'Plena'

MUNTING, A. (1696):

Naauwkeurige beschrijving der aardgewassen. I:185, t. 46

"Haagedoorn met een witte dubbele Bloem; van een zeer schone aanschouwing, en gevuld op de wijze der dubbele Myrtus-bloem; doch veel angenamer an het oog, vermit's zoo veele bij malkander zijn gevoegd"

185 OLEANDERBOOM, HAAGEDOORN, PEEREDOORN, BERBERISBOOM, 186

is getrokken, vijf of zes uren lang, dat alle wonden met 't zelve Mes gemaakt, niet alleen ongeneeslijk zijn, maar ook cyndelijk de dood veroorzaken.

De Hoolen der Muzen met decze Bladeren gestopt, 116.1. de Re doed haar sterven, als ze daar bij komen; gelijk PAL-Rust. LADIUS RUTILIUS getuygd.

XXIII HOOFDSTUK.

HAAGEDOORN.

R. landsch genoemd: in 't Latijn SPINA ACUTA, OXYACANTHA DIOSCORI-DIS, en SPINA ALBA: in het Hoogduyifch Hagdorn : In't Fransch Aubespine,

ESPINE BLANCHE: In 't Italiaansch Oxigantal Hier van zijn mij in haren aart bekend rwee bijzon

ley foor-ten; en cene der SPINA ACUTA FLORI SPINA ACUTA FLORE SIMPLICE ALBO, of zelve zeer HAAGEDOORN met een witte enkele Bloem ; en SPINA ACUTA FLORE ALBO PLENO, OF HAAGEDOORN met een witte dabbele Bloem; van een zeer fehoone aanschouwing, en gevuld op de wijze der dubbele Myramits'er zoo veele bij malkander zijn gevoegd. De mits er zoo vecte bi hanander zijn gevoegd. De eeffemaal zijn ze van zelfs voort en aan den dag gekomen bij Jonker Etzo Jargens op Meyna, Gecommitteerde Raad der Hoog-Eedele Heeren van de OMMELANDEN tullchen de EENS en de Lauwers Beyde deeze Soorten zijn van dezelve Bonwing en Waarneeming; doch verschillen een weynig in de Aan-

Wat voor Zij beminnen een gemeene, zandige, kleyige, of een aarde steenige, ongemestte, doch liever een wel-gemestte arde: en opene, vrye, luchrige, en geenzins don-kere plasts; veele, en ook matige vochtigheyd. Ge-ven ieder jaar in de May niet alleen Blesmen, maar ook in Augultu volkomen rijp Zaad. Verdragen felle konde, de grootste ongeleegentheeden des gantschen Winters, en werden zeer oud.

De SPINA ACUTA FLORE PLENO ALBO, of Hades gedoorn met witte dubbele Bloemen, staande vol Bladeren, de gemeene niet zeer ongelijk, geeft het eene jaar veel, het andere weynig Vrucht, of Zaad, vermits dikmaal de Bloemen neervallen, zonder dan iets na te

Aanwinning door door hare teedere een-jarige Takjens, of bij de Wortel
Loten uytlopende jonge Loten; welke men voorzichtig met
een Pennemes ten halven infnijd, met aarde aanvuld, en , langzaam wortel geschoten hebbende, met een afgaande Maan van Februarius van de oude affnijd, en Ten anderen werd ze vermeerderd door wijze van

Door Ien anaeren weta ze vermetreare aoos wijze wat Zuyging, Inging, of Inigejing; 't welk met een wassende Maan van Februarius of Maert, na geleegentheyd van de tijd, geschied op jonge, o tamelijk-dikke Hause-doorns Stammen met enkele Bloemen.

Gemeene Hage ne Hagedoorn, met enkele Bloemen, werd alleen door

zijne Vrucht op de volgende wijze aangewonnen. Pluk af de Zaad-dragende Vruchten, als ze gantich rijp zijn, bruyn-rood van verwe, met een volle Maan. Leg ze in een steene of houte Vat : zet ze daar meê in de grond, bedek ze met aarde, en laat ze dus een geheel jaar daar in te meuk leggen. Neem ze daar na weer uyt, en zay ze in den Herfft met een afgaande Maan ; zoo komen ze veel beeter en bequamer voort, als of ze, rijp zijnde, terstond in de aarde waren ge-

Men vind dezelve zeer dienflig, om Hagen van te Gebruyka maken, tot bescherming van Krnyd-hoven, en andere

KRACHTEN.

E Vruchten van deeze wel-bekende Struvellen Aart. Dzijn droog van aart, dun van Deelen, fijn van Stof; versterkende, en een weynig te zamen-

De Steenen gepulverizeert, en met Wijn ingeno-Comerar, men, breeken, en drijven uyt de Blaas en Nieren, lib. 1. e. Steen. 't Gedistilleerde Water van dezelve heeft dezel-

ve kragt. De Wortel gestoten, en Plaesters-wijze op den Buyk Diofeor. gelegt, drijft af de kewendige en doode Vrucht. Op 1.1.6.1331 de Wonden gedaan, werd daar door uytgetrokken al 't daar in zittende Staal , Teer , Splinters , en diergelij-

XXIV HOOFDSTUK. PEEREDOORN.

En meede-foort der hier boven be- VerscheysChreevene Haagedoorn; werd deeze de namedi
Naam gegeeven, om dat hare Bladeren
't Loof der Peereboomen niet ongelijk,
doch een weynig kleynder zijn. Heeft
in het Neuderlandsch niet alleen deene

benoeming, maar ook die van GROENE DOORN, om dat ze gedurig groen is, en de Bladeren noyt verdor-ren of afvallen, ten zij door ouderdom: in 't Latijn PYRACANTHA, OXYACANTHA MINOR, of RHA-MNUS TERTIUS THEOPHRASTI VAN MATTHIAS DE LOBEL: in 't Italiaansch PERACANTA; of RAN-NO TERZO DI THEOPHRASTO.

Hier van zijn mij in haren aart bekend geworden Tweeder twee bijzondere foorten ; te weeten , PYRACANTHA ley Souri HISPANICA, OF GEMEENE SPAANSCHE PEERE-DOORN , om dat ze in Spaanje van Naturen groeyd: en Pyracantha Virginiana, of Peere-poorn uyt Virginien: wiens Bladeren aan hare kanten niet effen en glad zijn, gelijk die yan de andere, maar rondom zeer subtijl en net gerand; ook gemeenelijk aan beyde de zijden vercierd met een niet al te diep infinjdzel, van een aangename aanschouwing. Echter verschillen ze in grootte en verwe weynig van malkander. Beyde zijn ze niet van dezelve Bowwing en

Waarneeming.

Zij beminnen een gemeene, zahdige, 200 wel on- wat voor gemeste, als met een weynig twee-jarige Paardemist een aarde voorziene grond: een opene, luchtige, vrye, bequa-ren. melijk ter Zon geleegene, liever als een donkere of fehaduwachtige plaats; veel, en ook weynig water. Geeven wel ieder jaar, in de Maand Junius, een witte, aangename Bloem, maar in deeze Landen noyt eenig volkomen regt rijp Zaad. Zijn tamelijk hard van aare: konnen Incerow, Rijp, sterke Vorst, en alle andere ongemakken der Winter uytstaan. Doch de PYRACANTHA VIRGINIANA, of Peeredoorn uyt Virginiën, kan deeze ongeleegentheeden niet verdragen; voor dat ze de dikte van een duym, of ten minsten van een vinger heeft bekomen; want de ervarentheyd heeft genoegzaam geleerd, dat deeze foort veel teederder van aart is, als de andere.

In deeze Gewesten konnen ze aangewonnen werden Aanwinop twee bijzondere wijzen.

Eerst , door hare Takjens , welke men affnijd met door Tak een volle Maan van Maert : Dan op een donkere jensplaats, ter lengte van eene vinger, in de aarde steekt, en dikmaal met water begiet : dus vatten ze eyndelijk

Wortel. Doch de Pyracantha Virginiana moet,

Tweederley foorten i en eene der Schoon.

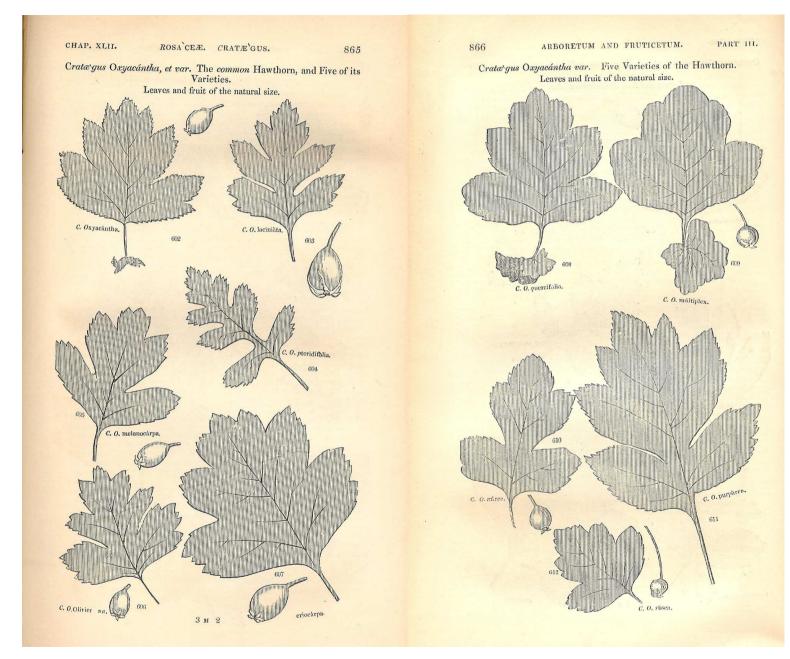
- First "cultivar" mentioned and illustrated in 1696 (MUNTING, A. (1696): Naauwkeurige beschrijving der aardgewassen. I:185, t. 46)
 - Oxyacantha sine Spina Alba Flore Pleno.
- In 1755, Du Hamel de Monceau (in Traité des arbres et arbustes qui se cultivent en France en pleine terre II: 17) mentions 2 cultivars:
 - Mespilus Oxyacantha flore pleno
 - Mespilus Oxyacantha floribus rubris
- In 1795, 3 cultivars are listed in **Du Roi: Harbkesche Wilde Baumzucht I: 622-623:**
 - Mespilus Oxyacantha flore rubro [with red flowers]
 - Mespilus Oxyacantha flore flava [with yellow fruits (sic!)]
 - Mespilus Oxyacantha flore pleno [Tourn. Inst. et Du Hamel (1755). Arb. II, 18.; Munting, Tab. 46]

- Since 1696, more than 50 variations of *Crataegus laevigata*, *C.* ×*media* and *C. monogyna* have been named; not all of them fit the citeria as "cultivars" in a modern sense.
- "Varieties: These are numerous, and some of them very distinct. The reason why they are numerous in this species than in most others is, that the plant, for the last half century and upwards, has been very extensivly raised from seed, for making hedges; and curious nurserymen, when they have observed any plants indicating a striking peculiarity of foliage, or mode of growth, in their seed-beds, have marked them, kept them apart and propagated them by budding or grafting. [...] almost every variety of the species [is] now in cultivation in gardens." (LOUDON 1844, Arboretum et Fruticetum Britannicum II: 830)

Loudon 1844, II: 865-866 Varieties of Crataegus Oxyacantha et var., forms of leaves.

Left clockwise: normal form, 'Laciniata', 'Pteridifolia', 'Eriocarpa', 'Olivier', 'Melanocarpa'

Right clockwise: 'Quercifolia', 'Multiplex', 'Purpurea', 'Rosea', 'Aurea'

2 Cultivars of European Crataegus

2.1 A Note on Taxonomy

Cultivars of the European species *Crataegus laevigata* and *Crataegus monogyna* are sometimes incorrectly classified and may belong to their hybrid *Crataegus* × *media*. They are not always easily identificable (*vide* Peter A. Schmidt's *presentation*).

"Some of the cultivars may belong to these intermediates, but to avoid complicating the nomenclature it seems best to retain them in the species they most resemble or under which they have customarily been placed. Those who regard the two as forms of a single species have much to support their view."

BEAN, W., 1970: Trees and Shrubs Hardy in the British Isles II: 776.

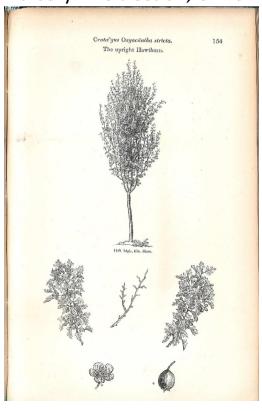
Selected cultivars of *Crataegus laevigata*, *C*. x *media* and *C*. *monogyna*

Crataegus laevigata	Crataegus ×media	Crataegus monogyna
'Argenteo-Variegata'	'Candidoplena'	'Aurea'
'Aurantiaca'	'François Rigaud'	'Bicolor'
'Aurea'	'Giroudii'	'Biflora' (<i>"Praecox</i> ")
'Auriculata'	'Masekii'	'Bulsom Gold'
'Quercifolia'	'Mutabilis'	'Compacta'
'Rosea'	'Paul´s Scarlet'	'Ferox' (<i>"Horrida</i> ")
	'Pink Corkscrew'	'Flexuosa' (<i>"Tortuosa</i> ")
	'Plena'	'Goldstein'
	'Princesse Sturdza'	'Inermis'
	'Punicea'	'Laciniata'
	'Rosea Flore Pleno'	'Lutescens'
	'Rubra Plena'	'Pendula'
	"Tortuosa Charlier" [nom. Illeg.]	'Pendula Rosea'
		'Pteridifolia'
		'Reginae'
		'Rosea'
		'Semperflorens'
		'Stricta'
		'Variegata'
		'Xanthoclada'

Crataegus monogyna 'Stricta'

(Syn. 'Fastigiata', 'Pyramidalis') LOUDON 1844: found ca. 1825 at Messrs. RONALD'S nursery – *Beltrees 91, CT 70*

© van den Berk nurseries, NL

© arboriculture.fr

Crataegus monogyna 'Pendula Rosea'

DIPPEL 1893

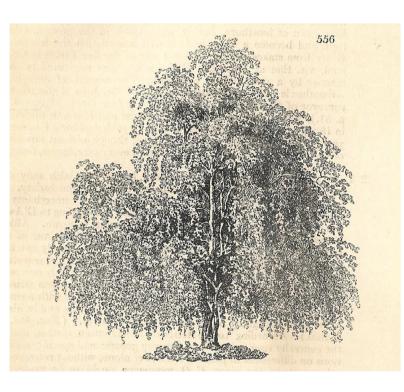
Crataegus monogyna 'Pendula'

LOUDON 1844: found ca. 1825 at Messrs. Ronald's nursery, Loddiges ca. 1835

Beltrees -, CT 56

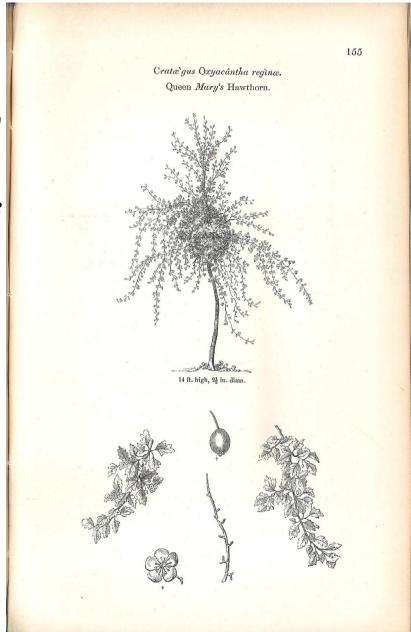

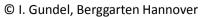
Crataegus monogyna 'Reginae'

LOUDON 1844: "[a tree of weeping habit] under which the unfortunate Queen is supposed to have spent many hours [...] if it be true that Queen Mary sat under it's shade, it must be nearly 300 yrs old."

Lost from cultivation; later plants did not show a weeping habit — BEAN 1970: "only the ordinary *C. monogyna*", also PETZOLD & KIRCHNER, 1864, say the same.

Crataegus monogyna 'Compacta'

Syn: 'Inermis Compacta', '

Spaeth nurseries, Berlin, 1907

Beltrees -, CT 70

Crataegus monogyna 'Flexuosa'

Syn.: Crataegus monogyna 'Tortuosa' LOUDON 1844: Smyth of Ayr, before 1838

Crataegus ×media 'Tortuosa Charlier'

[nomen illegit.] Slightly twisted, double red

Dwarf, twisted, double red

Crataegus monogyna 'Xanthoclada'

Spaeth before 1908, possibly identical with Crataegus monogyna 'Ramulis Aureis' , SIMON-LOUIS FRERES before 1885

Crataegus monogyna 'Ferox'

before 1859 in France

Syn.: Crataegus monogyna 'Horrida'

LOUIS VAN HOUTTE 1859, XIV: Flore des serres et des jardins de l'Europe

2.3 Classification by characteristics: Flower

Crataegus ×media 'Punicea' LODDIGES 1827

Crataegus ×media 'Plena' Munting 1696

Crataegus ×*media* 'Rubra Plena' LOUDON 1844

LOUIS VAN HOUTTE 1859, XIV: Flore des serres et des jardins de l'Europe

2.3 Classification by characteristics: Flower

© Drzewa.com.pl

Crataegus ×media 'Candidoplena' SPAETH 1911, before 1894

MUNTING 1696

Beltrees 135, CT 136

Crataegus ×*media* 'Punicea'

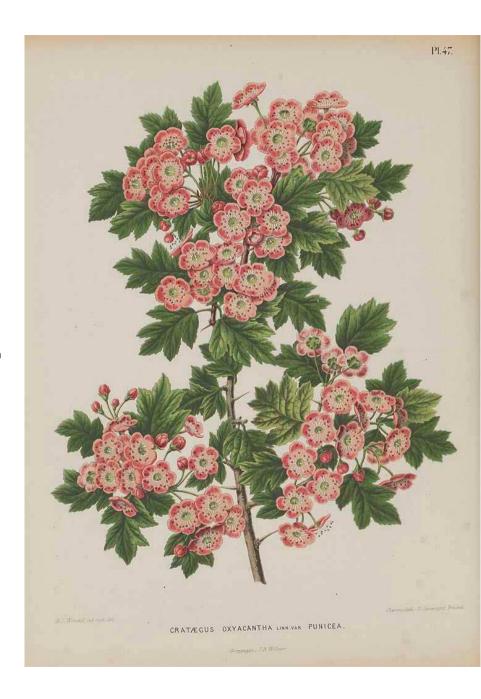
LODDIGES 1827

WITTE, H. 1868: Flora.

Afbeeldingen en beschrijvingen van boomen, heesters, éénjarige planten, enz., voorkomende in de Nederlandsche tuinen: 185, t. 47 [depic. A.J. WENDEL]

C. LODDIGES 1827, XIV, t. 1363: The botanical cabinet, vol. 14 t. 1363; depic. G. COOKE

Crataegus oxyacantha L. var. punica

Crataegus ×media 'Punicea' LODDIGES 1827

Beltrees 71, CT 151

Crataegus ×media 'Crimson Cloud'

PRINCETON NURSERIES 1911

LOUIS VAN HOUTTE, 1862, XVI: Flore des serres et des jardins de l'Europe: t. 1651

*Crataegus monogyna 'Bicolor'*GUMPER ca. 1860

Crataegus ×media 'Princesse Sturdza'

France, ca. 2008

Crataegus laevigata fo. rosea known from wild collections, a grafted cultivar 'Rosea' before 1796 (KRÜSSMANN: light pink with white middle)

Beltrees 52, CT -

Crataegus

xmedia
'Mutabilis'

ENGLAND around

1800

Beltrees 226, CT -

Beltrees 73, CT -

Crataegus ×media 'Masekii' Spaeth ca. 1899

Crataegus ×media 'Paul's Scarlet'

England ca. 1858, as sport on 'Rubra Plena', into cultivation by WILLIAM PAUL 1866.

Syn.: 'Kermesina Plena', Crat. monogyna 'Paulii'

Beltrees 168, CT 160

2.3 Classification by characteristics: Flowering time

Sebastian Biddlecombe presents the annual gift of a Holy Thorn cutting from Glastonbury to Queen Elizabeth II (The Telegraph, January 12, 2002)

Crataegus monogyna 'Biflora'

England, before 1770

(Syn.: 'Praecox')

The GLASTONBURY THORN, or HOLY THORN: said to be to

flower in winter around Christmas

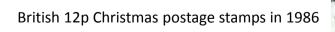
2.3 Classification by characteristics: Flowering time

The **GLASTONBURY THORN**, or **HOLY THORN**: said to be to flower in winter around Christmas

Joseph of Arimathea, after the crucifixion of Christ, came to England to found Christianity. He went to Glastonbury, where, his exhortations having but little influence on the inhabitants, he prayed that a miracle might be performed in order that they might be convinced of the divine nature of his mission. God granted his prayer, for his staff, on being thrust into the ground, immediately burst into leaf and flower, although it was then Christmas Day. The wonder was thereafter repeated on every anniversary of that day.

(BEAN 1970)

The Glastonbury Thorn

Vandalised in December 2010

The Glastonbury Holy Thorn lives on...

The Glastonbury Holy Thorn has been returned to its rightful place. The new tree has been grown from the severed branches of the iconic thorn that once stood on Wearyall Hill and is said to have sprung from the staff of Joseph of Arimathea, uncle of Jesus, more than 2,000 years ago when he came to Britain following the crucifixion. In 2010 the tree was brutally vandalised and reduced to a stump in the early hours of a December morning. The Pilgrim Reception Centre, set up in 2008 as an organisation to support all faiths and beliefs, arranged with the Royal Botanical Gardens at Kew to collect cuttings from the severed branches. These were grafted onto common hawthorn rootstock and nurtured at Kew so that new trees could continue the lineage. The Glastonbury thorn is one of our iconic trees in the British Isles, with legends relating to the arrival of Christianity and traditions of sending flowering sprigs to the Queen on Christmas day and Easter, says **Tony Kirkham**, from the Royal Botanic Gardens, Kew. With the new tree planted back in Glastonbury along with several others in different locations, we hope that the Glastonbury story will continue for the monarchy and many others to enjoy. (SummersetLife, April 15, 2013)

2.4 Classification by characteristics: Fruit

Crataegus monogyna 'Goldstein' LTA Luxembourg 2013

Crataegus laevigata 'Aurea' England, before 1844, not to be confused with Crataegus ×media 'Françoise Rigaud' which has yellow branchlets.

2.5 Classification by characteristics: Leaf

Crataegus monogyna 'Pteridifolia'

also laciniate leaves: 'Filicifolia', 'Laciniata'

LOUIS VAN HOUTTE 1859, XIV: Flore des serres et des jardins de l'Europe

Crataegus laevigata 'Gireoudii'

SPAETH 1899
Spring shoot normal,
Lammas shoots variegated
and mottled with pink

Crataegus monogyna 'Variegata' SPAETH 1899

Beltrees 144, CT -

Crataegus monogyna 'Lutescens' **SPAETH 1899**

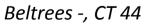

Crataegus monogyna 'Bulsom Gold'

KRIS MICHIELSEN 2015

Crataegus laevigata 'Auriculata' SPAETH before 1910

3 Cultivars of hybrids with other species

Crataegus ×media 'Paul's Scarlet' × *C. succulenta*: C. ×mordenensis Morden Experimental Farm, Manitoba, Canada

Crataegus ×mordenensis 'Toba'

1935; Flowers Double white, fading to pink Beltrees 77, CT -

Crataegus ×mordenensis 'Snowbird' 1967, a seedling of 'Toba'

Photo Property of: Bylands Nurseries Ltd.

3 Cultivars of hybrids with other species

Crataegus 'Autumn Glory'

C. laevigata × C. mexicana (?)

Possibly a hybrid of, but less hardy than, *C. laevigata*. According to Jacobson (1996) it is a seedling of *Crataegus mexicana* found in the 1940s in the San Francisco East Bay area and planted to a garden in Los Altos. First sold by a California nurseryman in 1944 as 'Crimson Glory', a reference to the red fruit.

©2017 Oregon State University

Crataegus ×macrocarpa "Rose Form"
C. laevigata × C. rhipidophylla
Germany, 2015

4 Lost Cultivars (selection)

- Crataegus laevigata 'Apetala', LOUDON 1844: this remarkable species has flowers without petals; ARB. MUSK. 1864: Weird beauty and remarkable
- Crataegus monogyna 'Aurea Variegata' Synonym: C. oxyacantha 20 foliis aureis LODD. CAT. (LOUDON 1844): generally a ragged and diseased appearance when fully expanded, ARB. MUSK. 1864: yellow-variegated, not as beautyful as 'Variegta'
- Crataegus laevigata 'Corallina' ARB. MUSK. 1864: beautiful, big and pendulous, shiny fruits
- Crataegus laevigata 'Leucocarpa', Synonym: C. oxyacantha 14 leucocarpa (LOUDON 1844): with white haws [we have never seen it], according to Hanbury, it is but a paltry tree, an indifferent bearer, and the fruit is of a dirty white.
- Crataegus laevigata 'Purpurea', Synonym: C. oxyacantha 9 purpurea PENNY (LOUDON 1844): large leaves, young shoots of dark purple colour, raised from seed by Epsom Nursery some years ago
- Crataegus monogyna 'Crispa Pendula'
 - Synonym: C. oxyacantha subsp. monogyna var. crispa-pendula G.Nicholson (1894), C. monogyna 'Pendula Crispa'.
- Crataegus monogyna 'Fissa' Krüssmann 1972: pendulous, leaves up to 7 cm wide, deeply cut to midrib
- Crataegus monogyna 'Pendula Variegata'
 - Synonym: C. oxyacantha subsp. monogyna var. pendula-variegata G.Nicholson (1902)
- Crataegus monogyna 'Pendula Xanthoclada'

4 Lost Cultivars (selection)

An obscure new *Crataegus* cultivar – but does it exist?

Oct. 11, 1966 W. FLEMER III, Plant Pat. 2,679

HAWTHORN TREE Filed Aug. 50, 1965 United States Patent O 2,679 HAWTHORN TREE William Flemer III, Princeton, N.J., assignor to Princeton Nurserymen's Research Associates, Princeton, NJ, a partnership Filed Aug. 31 1965, Ser. No. 483,894 1 Claim. (Cl. Pit.51)

The present invention relates to a new and distinct variety of hawthorn tree (*Crataegus oxyacantha*) which was originated by me by crossing the hawthorn variety known as **Pauli** (unpatented) with the hawthorn variety known as **Charles X** (unpatented), the latter being the seed parent, and the former being the pollen parent. As the result of this breeding, I have produced a new variety of hawthorn tree which is unique and is distinguished from its parents, as well as from all other varieties of which I am aware, as evidenced from the following combination of characteristics which are outstanding in the new variety:

- (1) A shapely and upright habit of growth which is unusual in a normally straggling and spreading species;
- (2) Flowers which are larger than those of its parent varieties;
- (3) A distinctive and attractive clear bright red color of the flowers, with a white flower center; and
- (4) The production of glossy red fruit.

5 Conclusions and Thoughts

- Cultivars of *Crataegus* are not in focus (except 1-2) why? Are there too many problems with them? Are they anchored in the mind of landscape architects etc? Is there any promotion for this group of trees?
- Crataegus cultivars are part of the horticultural and cultural heritage
- Survival of many cultivars only in "Noah's Plant Ark" (specialized nurseries like those of Dirk Benoit, Kurt von Nieuwenhuyse or Kris Michielsen, reference collections, Lost Cultivar Project,…)
- They are part of the biodiversity (of ornamental plants): programs by EU
- Is there a need for new selections? (Healthiness; hybridization with robust species; matching modern criteria for landscaping and use as urban tree)

Thanks to Dirk
Benoit, Kurt van
Nieuwenheuyse
and Kris
Michielsen

and to the audience for your patience and interest in *Crataegus* cultivars